

Bilag 3.

Til

Folkethingsudvalget for „Forflag til Lov om Lønninger ved Postvæsenet“.

Da der i „Forflag til Lov om Lønninger ved Postvæsenet“, som i indeværende Samling er forelagt den høie Rigsdag, ogsaa er fremsat Forflag om at tilvejebringe Alderdomsunderstøttelse for Postvæsenets Underklasse, (Lovforslagets § 9) men da man ikke af denne Paragraf eller Bemærkningerne dertil har kunnet se, om en yderligere Understøttelse skulde være tiltænkt de nu ansatte Funktionærer for det Tidsrum, de alt have tjent, end som den, der kan fremkomme, efter at Forslaget er bleven til Lov. For at faa Visshed i denne for os saa betydningsfulde Sags Sag, tillod vi os ærbødigst at forespørge vore høie Foresatte, om de alt tjente Nar skulde regnes os til gode, men fik den lidet trøstende Underretning: „At dette var ikke tiltænkt.“

For om mulig at kunne opnaa blidere Vilkaar for de nuværende Funktionærers Alderdom, tillade vi ærbødigst — paa Underklassens Vegne — at henvende os til det Udvalg, som den høie Rigsdags Folkething har nedsat til Behandling af nævnte Lovforslag, dels for at gjøre det høitærede Udvalg bekendt med de Forsøg til Ordningen af en Alderdomsforførgelse, som af Underklassen nu og da ere foretagne, og dels for ret inderligen at bede det høitærede Udvalg om, godhedsfuld at skjænke nærværende Andragende Opmærksomhed og Velvillie, thi det er vor Overbevisning, at Udvalgets Fremstilling og Anbefaling vil være af afgjørende Betydning for, hvorledes Alderdomsunderstøttelsen vil blive.

Som det vil være de høitærede Herrer bekendt, saa blev, da den nugjældende Lønningslov for henved 18 Nar siden vedtoges, 5te Lønningsklasse (Underklassen) udeladt af Loven, hvorved den, denne Klasse Funktionærers Adkomst til at erholde Alderdomsforførgelse, ophørte. — Fra Funktionærernes Side blev der da Tid efter anden gjort Forsøg paa at faa den mistede Adkomst tilbage, dog uden tgl. Udnævnelse, hvilke Forsøg desværre ikke førte til noget Resultat. Haabet om Ordningen af Sagen oplivedes imidlertid betydeligt, da Høiælbaarne Hr. Overpostmester H. G. Petersen fra Marts 1876 overtog sit Embede, idet Hr. Overpostmesteren da udtalte ikke alene sin store Interesse for Sagens endelige Ordning, men haabede paa, at det vilde lykkes ham, ved Lovgivningsmagtens Hjælp, at faae gennemført en Lov i Righed med den, der var bleven Armeens og Flaadens Underklasser til Del; men ogsaa dette Haab er glippet, og Nærene ere saaledes gaaet med Dnster og Haab.

Smidlertid ere vi jo blevne ældre, saa at Tjenestetiden for Enkeltes Bedkommende — særlig Postpalmestrene — nu endog naaer op over 31 Nar, og da Vngstelsen for Alderdommen og Uvissheden om, hvor blid den vilde blive, fremdeles vedblev at tyngge paa vort Sind, — da ingen trøstende Udsigter øinedes —, saa besluttede man, og med vore høie Foresattes Billigelse, at vove et Forsøg direkte til Lovgivningsmagten, og valgte Undertegnede til, som Udvalg, at foretage det i saa Henseende fornødne. Vi tillode os da at affatte et Andragende til Hans Excellence Indenrigsministeren, og ved vore høie Foresattes Interesse for Sagen tilstod Hans Excellence os Audients den 13de November 1885. Andragendet Lød saaledes: